

kohhe filmist punnaseks, kui walle nõu emalt mele tuli.

Teine wend Willem olli wägga terrane pois, kōikidele wägga armas. Ikka ollid temma filmad lahked, üks rōmus meel allati, et temma laulmist ja õiskamist iggal pool majas kuuldi. Kōik mis ta ette wöttis, läks hästi korda; kolis käies mõis-
tis ta ärra, mis õppetati, ja kui suremaks kas-
wis, sai ka tisleri ammet isäa kõrwas temmale
pea selgeks. Kolme aasta pärrast sai ta selliks,
ja nimmetud illestõusmise pühhal läksid mõlle-
mad wõera-ma tele, Peter seppa, Willem tisleri
ammetit weel täiemalt õppima.

Kui sul, armas luggija, ehk legi wanna rei-
sind hantwärgi mees sõbraks on, siis pallu tedda,
et ta sulle juttustab omma norest põlwest, kuidas
ta wõeral maal ühhest linnast teise reisis. Olli
tal õnne, et ta head meistrit leidis, siis ta teggi
temma jures mõnne ku ehk ka aasta tööd; sai ta
agga jälle tükki rahha korjanud, siis wöttis keppi
kätte, pauna selga ja läks eddasi. Ja kui ni-
suggune hantwärf jälle aufaste ja wagga siidda-
mega omma koju taggasi tulleb, siis pead, armas
luggija, nisuggusest mehhest suurt luggu piddama,
sest reisimise aeg on küll üks armas, agga on ka
kartilik aeg, ja palju nori mehhi on wõerale male
omma auu ja rahhu, omma terwist ja truust

ärrakautanud, ja senna neidki mahhajätanud, kes
nende läbbi häbbi ja teotuse sisse sattunud, ja
kelle õhkamisjed nende hingele koormaks jäwad.

Peetri ja Willemi te läks Stutgardi ja Mün-
teni liina kaudu, kus mõllemad ka meistrite jures
tööd leidfid. Se aasta, mis nad seal elasid, olli
neile üks armas aeg. Et neil teine teiseft seltsi
olli, siis ei holind nad suremast sõbruseft teiste
sellidega piddada. Kui neil aega olli, käisid nad
sure liina imme-asju ja arruldasi kohte watamas;
pühhapäiwil pärrast lõunat käisid nemmad kolis,
õppisid tseihjendama ehk tö planisid teggema ja
ollid pea wägga targad selle peale. Pühhapäwa
ja Sõmaspäwa õhtutel wiitsid nad omma aega
ühhe ehk teise omma ma sõbraga ja ajasid mõn-
nusat juttu. Nenda läks üks nädal ja ku teise
järrel lõbbusaate eddasi.

Wimaks kui terve aasta nenda möda läinud, ja
se olli jälle pärrast illestõusmise pühhi, et meist-
ritel tööd hakkas puduma, tahtis Peter jälle eddasi
minna ka teisi wõeraid maid watama. „Willem“,
ütles ta omma wennale, „sul on weel tööd, mis
jures sa wägga palju wõid õppida ja kõige omma
ellu ajaks kasju jada; sest siin tehakse maja asju
kuninga kotta, mis sa mujalt linnades naljalt
ei wõi leida. Sepärrast jä sa weel ükski pool
aastat seie, agga minna lähhan tele.“